

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 133. De comitis Esiconis traditione mansorum in villa Castenico in pago Riboariense in comitatu Bunnensi, nec non de misero interitu Engelberti archiepiscopi Coloniensis, et Fritherici comitis de ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 129.

Tradidit uualdger pro anima fratris sui ghuntbert in villa dicta *haften-*
kuf (A) mansum unum cum familia halec marlati testes albmer liudric *heri-*
nian bardo et alii quatuor.

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

§. 130.

Tradidit albe pro anima geldulfi et anima uiri sui nomine *delli* et filii
folchardi quidquid iure hereditario possederat in *bernhardehusin* (B)
 in campis et siluis aquarumue decursibus testes huius traditioni assistentes
 frederic asuco milo uualdbern hildibern et alii decem quos causa breuitatis
 obmitto.

§. 131.

Tradidit gerhheri pro anima hauuardi in villa *uuigredeshus* (C) quid-
 quid ibi habuit testes marcuard maynheri uuighard bennic.

§. 132.

Tradidit eiluuer quidquid habuit in *bathedi* (D) coram testibus hif
 beuo uolcuerc eyo efi alsuuard et alii XV.

§. 133.

Tradidit *efic comes* (E) res proprietatis suae quas sibi dominus
 impe-

Registrum MSatum Bonorum Abb. Corbeiensi. Pagum Aringbo fuisse positum in
 regione urbis Alfeldiae ad Leinam flumen in episcopatu Hildesheimensi, et castri
 desolati Hoinboken, demonstraturi sumus infra in notis ad §. 214. Intelligi-
 mus ergo per *Duthungus* villam vicum *Dujen*, vix iter vnius horæ a castro Ho-
 enböken sita in Principatu Wolferbuttelano distantem. Olim a vico *Duthungus*
 nobiles quidam appellati sunt de Dudingem. Ipsi fuerunt ministeriales corbeiens-
 ses, qui inter cetera in feudo habuere ab ecclesia Corbeiensi sitos in vico Alforde quin-
 que mansos, quos Hartmannus ac Wulbrandus fratres de Dudingem oppignora-
 runt monasterio S. Mariæ Carthus ordinis ante urbem Hildesiam anno 1409,
 quoque reemendi facultas concessa est abbatia Corbeiensi, mortuis eisdem do-
 minis de Dudingem eorumque masculis heredibus, ut diploma, quod ad manus
 est, adprobat: ultimus vero dominorum de Dudingem naturæ concessit anno 1502,
 testante Io. Lerznero in *Cronico Dassel.* Lib. IV. p. 195.

(A) *Hastenhus* in Registro nostro ponitur in pago *Thiadmelli*. Locus hodie dicitur De villa
Harste, situs in comitatu Lippensi. De pago Thiadmelli, ac de *Waldgero*, qui *Haften-*
hus, mansum in villa *Hastenhus* donavit, vide infra §. 190.

(B) De *Bernhardeshusen*, villa pagi *Hilsgo*, atque de *Albe*, *Delli* ac *Folchardo*, vide su- De villa
 Bernhar-
 pra §. 112. not. (O) deshusen.

(C) *Wigredeshus* erat in pago *Logne* villa. Logne pagus reperiebatur in principatu De villa
 Göttingensi. *Wigredeshus* ergo dicitur nunc Wiershausen, intra præfecturam Wigre-
 deshus, Mündensem locus.

(D) *Bathedi*, villa, postea dicta est *Bathe* et *Bade*, olim villa, testante *Registro* no- De villa
 stro, in pago *Auga*. Dudum vero ea desolata est. Xenodochium Sancti Spiri- Bathedi.
 tus, Huxaria obuium, hos quatuor mansos possedit. Quondam haec villa exstitit
 in diocesi Corbeiensi in saltu S. Spiritus, vulgo dicto *das heilige Geist - Holtz*, in-
 ter Reheteich et Mittelborn loca.

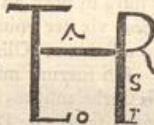
(E) Magnus hic differendi campus pateret, si iusto copiosioribus nobis esse liberet. De comi-
 Cardinem rei hic verti in diplomate imperatoris Hlotharii, cuius iam supra §. te E sic.
 110. et 126. mentionem iniecimus, quilibet facillime perspicit. Producemus
 ergo

Ab anno
844 que
853 im-
perante
Hludo-
uico et

ergo illud ipsum Hlotharii imperatoris diploma ex autographo, nec hucusque euulgatum. Id sic habet:

C

In nomine dñi nostri Ihu Xpi dei aeterni, hlotarius diuina auxiliante prouidentia imperator augustus, oportet imperiale sublimitatem ut fidelium suorum iustif ac rationalibus petitionibus pietatis suae aurem accommodet et effectum concedat quatinus id faciendo eorum animos in suo semper reddat promptiores obsequio. idcirco omnium fidelium sc̄ae dei ecclesiae ac nostrorum praesentem uidelicet et futurorum conperiat magnitudo quia s̄ic fidelis comes nostra deprecatus clementiam nostram ut aliquantum ex rebus iuris nostri quibus ipse ordine praevidebat beneficiario ad proprium concederemus ac per preceptum nostrum traduceremus. Cuius deprecationem ob suae fidelitatis devotionem libenter aduenientes hos excellentiae nostrae apices fieri decreuimus quibus iam dicto esiboni in pago ribuariense in comitatu bunnensem in villa castrenica mansos octo ex beneficio suo cum omnibus pertinentiis eorum id est cum terris campis cultis et incultis uincis filiis pratis pascuis aquis aquarumque decursibus exitibus et regressibus nec nou et mancipiis utriusque sexus ad idem pertinentibus ad proprium tribuimus et de iure nō in ius ac dominationem ipsius perheniter mansurum tranfundimus ut faciat exinde potissima a nobis percepta licentia quidquid elegerit vel uoluerit sicut et de reliquis proprietatis suae rebus absque eiuslibet potestatis contradictione vel repetitione seu qualibet refutatione Ita tamen ut nusquam a nostra discedat fidelitate sed immobiliter in nostris perseveret obsequio absque aliqua tergiuersatione. Et ut haec nostra largitionis auctoritas inuiolabilem obtineat firmitatem manu propria subter eam firmauimus et anuli nostri impressione adsignari iussimus.

Signum hlotharii serenissimi augusti.

Remigius notarius ad uicem agilmari recognoui et / / /

data XIII kl. ap̄il. anno Xpo proprio imperii domni hlotharii pii imp̄is in italia XXIII & in francia III. indictione VI. actum aquigrani palatio regio in dī nomine.

Sigillum exhibetur
in Tab. II. n. 3.

Hoc diploma datum esse anno 844 iam supra §. 126. not. (o) demonstrauimus. Atque exinde confequitur, comitem Esib tradidisse mansos, in villa Caſtenica sitos, abbatia Corbeiensi post annum 844. Hinc porro sequitur, omnes has traditiones, anno 844, recentiores esse feriusque peractas. Quodsi vero Hludowicus imperator, pater Hlotharii, anno 840 mense Augusto expirauit, vt in Historia nostra Corbetensi demonstratur fumus; tunc eius filii, Hlotharius scilicet, Hludowicus et Karolus, anno 844, postquam de hereditate paterna diu digrediati erant, imperii facta partitione in firmam pacem ac concordiam reduci fuere, et Hlothario præter Italiam Burgundia et Gallia Belgica fuit attributa, quidquid scilicet terrarum supra Mosam, inter Rhenum atque Scaldim interiaceat: Hludowicus præter Wormatiā, Moguntiam ac Spiram cessit omni Germania transrhēnana, nimirum Thuringia, Hassia, Saxonia, Frisia, et quidquid trans Albim ad Barbarorum fines protendebatur; Karolo autem adsignata fuit

imperator *hlotharii* per praceptum tradidit in pago *riboariense* (F) in co-guber-
mitatu nante
Corbe-
iam W2-

fuit Francia occidental, verus scilicet Neustria, quantum nimirum ab oceano ad rino.
Mosam ac Scaldim, et inde ad Rhodanum atque Ararim, porrigitur; *Pipino* au-
tem *Pipini filio* data fuit Aquitania: sic monarchia Francorum, quae vni *Karolo*
M. ciusque filio *Hludowico* eo usque paruerat, quadripartito diuina est in modum
peſſimi exempli. Non ponderarunt nati ex Ludeuico ſalutis publicae momenta,
nec ſatis meminerunt, ea, qua in partes continuo minores diuiduntur, ſponte
ſua in debilitatem aque ac ruinam ſublabi. Cum igitur *Corbeia* noſtra neque
Hlothario neque *Karolo*, neque *Pipino* paruerit, ſed *Hludowico*, quippe qui ſalu-
tabatur rex Francie Orientalis, ad quam *Saxonia* et ideo *Corbeia* noſtra quoque
ſpectauit; noſtrum eft, annorum conſignationem, ad marginem hucusque adpo-
ſitam, nunc mutare, atque hiſe monitis, alterum imperatoris *Hlotharii* diploma
etiam nondum editum, ex originum litteris adiicere, quamus iam ſupra dolue-
rimus, acti et dati indicium fuſſe abſcifsum, ſigillumque eſſe fractum; attamen
adfuſſe id ipsum, appetet ex veſtigiis. En illud:

CIn nomine dñi nr̄i Ihsu Xpi dī aeterni. hlotarius diuina ordinante
prouidentia imperator augustus. si unius fideliſ nr̄i iuftam et rationa-
bilem petitionem libenter implemus procul dubio reliquorum fide-
lium noſtrorum deuotionem erga nos promptiorem efficiamus. qua-
propter omnium fidelium ſtāc dī ecclesiae ſiſorumque praefentium et
futurorum nouerit uniuersitas quia eſch uir illuſter *comes* deprecatuſ
eſt pietatem nr̄am ut ref ſibi in pago *riboarienſi* in comitatū *bonnenſi*
in villa *cheſtenicha* a noſtra munificentia adtributaf qual ipſe pro reme-
dio animae eius ad monaſterium in ſaxonia ſitum corbeia vocabulo
quod eft conſtructum in honore beati stephani protomartiris Xpi de-
legauit per noſrē mansuetudinif praceptum ibidem confirmaremuſ.
cuius precibus libentiffime annuentef hof eccellentiae nr̄ae apices fieri
ſtuimus per quos memorataſ ref una cum mancipiis inibi pertinen-
tibus in praedicto pago et in iam dicta villa conſistentef ad praefatum
monaſterium corbeiae et eccleſiam ſt̄i stephani confirmamus modi-
que omnibus corroboramuſ quatenus ſicuti a praefcripto fideli comite
nr̄o *esichoni* tradite delegate fuerunt ita pars eiusdem loci ſt̄i deinceps
absque cuiuspiam potestatis contradictione uel inqui&udine teneat &
poſſideat faciatque exinde quicquid utilitas dictauerit. Et ut haec nr̄a
confirmationi auctoritas inuiolabilem obtineat firmitatem de anulo no-
stro ſubter iuſſimuſ ſigillari.

Hrodmundus notarius ad uicem hilduini recognoui et *sss.*

Hilduin, ad cuius vicem Hrodmundus notarius hoc diploma recognouit, vi-
detur fuſſe *Hilduin* episcopus *Virdunensis* in Lotharingia, qui, teſte *Bucelino*
in *Germania sacra*, mortuus fuit anno 850 in octaua Epiphanie, nominarus ab
eo *vir de Galliarum rege longe meritiſimus*. Ex eo probabiliter conſequitur,
hunc *Virdunensem* epilcopum fuſſe eo tempore *Hlotharii* imperatoris cancel-
larium. Huic *Hilduino* decessor fortassis fuit *Agilmarus*, in priori diplome
memoratus. Vtunque autem id ſe habeat, veriſimile eft, vitium diploma
ante annum 850 eſſe datum, arque hoc anno ante iam *Esiconem* comitem hanc
traditionem curauisse expediendam.

- (F) *Pagum Riboariensem* fuſſe pagum maiorem, alios minores pagos comprehendens. De pago
tem, in prouinciis Rhenum adiacentibus, inter eruditos conſtat. C. F. *Paulinius Ribari-*
in Commentario de Pagis p. 189, errore abduſtuſ, hunc pagum appellaſ *Rittba-*
ensi, riſenſem, eumque diſtinguit a pago *Ripuario*. Res ipſa vero loquitur, *Ribo-*
riensem pagum, prouinciam *Ripuariam*, et terram *Ripuariorum* vnum idemque de-
notare. Fuſſe autem hunc pagum generalem, patet ex documento litterario
obuio in G. G. *Leibnitii S. R. B. T. I.* p. 109. et *Latinig. Reichs Archivs Spicil.*
Eccles. P. III. f. 692, vbi anno VI imperii *Hludowici* imperatoris *Sigihardus in*
pagi Ruricgao villa Fiselaco particulam hereditatis ſue tradidit ecclieſie in loco,

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

qui dicitur *Wertbina in pago Ruricag in ducatu Ripuariorum*, cui Hildigrinus et Gerfridus episcopi rectores praesidebant. In hoc documento ducatus pro pago maiori ponitur, quemadmodum pater ex *Aelis S. Ludgeri l. c. Leibn.* p. 102, vbi, *Wertbinensem* ecclesiam constructam esse, asseritur, *in pago Ripuariorum* super flumio *Rura*. Vterque *pagus Ruricag in pago Ripuariorum* ponitur: ita etiam in his traditionibus *pagus Bunnensi* ponitur *in pago Riboarteni*. Vnde circa omnem controversiam sequitur, pagum *Riboarteni* fuisse pagum maiorem.

De comi-
tatu Bun-
nenſi.

(G) *Comitatus Bunnensi* denotat sine vlo dubio pagum *Bunnengao*, cuius meminit Chartularium Werthinense T. I. Leibn. p. 111, vbi refertur, Gundwinum et Adelboldum vendidisse Hildigrimo episcopo *cotilum* vnum in *Bunnengao* pagi villa Melenchem, quae probabilissime circa urbem Bonnam in archiepiscopatu Colonensi ad Rhenum est villa Melheim.

De villa
caſtenica.

(H) Villa *Caſtenica* est *Kefleinich*, intra diecesin Colonensem sita. Quam villam designat sequens diploma, quod ex autographo archii Corbeiensi liber proferre, cum typotheta Göttingensis in Historia Munchusiana f. 11. seq. valde vitiosum illud exhibuerit. Id sic haberet:

Conradus dei gratia scc colonien. ecclie archieps sacri imperii per ytaliam archicancell. Notum facimus uniuersis quod dilectus confanguineus nro abbas Corbeyen, uenerabilis ad preces nras dilecto et confanguineo et fideli nro uiro nobili *Theodorico de Nuenlinburg* in feodo concessit unam carratam uini quam sibi assignauit recipiendam annuatim in uino sibi apud *Kefleinich* crescente cum idem abbas uinum ipsum inde deduci faciet uerius Corbeiam. Si uero propter defectum uini contigeret familiam curtis in *Kefleinich* redimere uinum ipsum a pdicto abate pro certa aliqua pecunie quantitate pdictus *Theodoricus* tantum pecunie pro carrata uini pdicta recipiet quantum ipse abbas pro una recipiet carrata, pdictus uero *Theodoricus* promisit, quod ipsi abbatu uina sua uerius Corbeiam deducenda conductet de *Dusburgh* usq. *Munichusen*. In cuius rei testimonium presens littera est nro predictorum abbatis et *theodorici de Nuenlinburg*, nec non *adolfi de monte cōm. Iūli*, uirorum nobilium sigillis communita. Datum in castris apud *Salzicen* anno dñi M. CC. XLVII. VII. idus aprilis.

Theodoricus de Nuenlinburg, cui in his tabulis vna carrata vni e vinea apud *Kefleinich* in feodo concessa ab abbe Corbeiensi, erat filius infelicissimi *Fritherici* comitis de *Isenberg*, de quo loquuntur tabulae sequentes haec tenus nondum editae, quas ex originali litteris in archivio Corbeiensi extantibus hic primum in publicum proferimus:

* dei gra-
tia
† fritheri-
cus
* nobis
** uiueret
† ille i. e.
ille scilicet car-
rata.
* vero

† prela-
tionis.

In nomine scc et individue trinitatis. Hermannus dī grā * Corbeiensi abbas. Vniuersis harum presentiū inspectoriū notum esse cupim⁹ quod duas uini carratas, quas comes frith⁹ ic⁹ + diel⁹ de Isenbg de nob⁹ dum uiu⁹ et ** in feodo tenuit, capitulo ecclie nre ad ipsi⁹ pbenda tulim⁹ nam et ille† de uino nob⁹ et capitolo communi, pri⁹ ipsi comiti psoluebantur, quas nunc ante diuisionem ipsius uini pincerna percipiet annuatim. Si u* pfati comitis filios contingat easdem uini carratas euincere ipsi a nob⁹ quindecim marcas quas a pmemorato capitulo propter eas recepim⁹ restituem⁹, aut duas alias uini carratas de nro psolum⁹ eidem annuatim. Ut autem hoc factum nrum firmū ac stabile consistat plente paginā sigilli nri appensione fecim⁹ communiri. Acta sunt hec anno dñice incarnationis M. CC. XXVII. anno u platōis † nre quinto. Testes hui⁹ rei sunt nobiles. *Conrad⁹ de boenboken*. *Adolfus de hosten* Am-

pertinentiis eorum utpote cum terris campis cultis et incultis vineis siluis gubernatis pascuis aquis aquarumque decursibus exitibus et regressibus nec non et ^{hante} Corbe-
mancipiis utriusque sexus ad idem pertinentibus. huic traditioni praesentes iam W-
isti rino.

Amelungus de lippia. Ministeriales uero Arnoldus mariscalus Heinricus de
scrue. Gerhardus. Henricus. Barnimus et Guido fratres de Flamme.
Conradus dapifer. Hermannus de nigenkercken. Johannus de Lutmersen Go-
defridus de Godelun. Hermannus . Hermannus de Malf-
borg. Fridericus thulen alexander de Hundellen. Heinricus de Corbeia. et alii.

Sigillum lectori sese offert
in Tab. II. n. 4.

Iste Frithericus de Isenberg fuerat aduocatus abbatiae Essendienensis, quam pro De Ent-
more seculi ipse diu vexauerat. Monitus ergo ab Engelberto, archiepiscopo Coloniensi, vt compilata redderet atque a vexando defisteret. Cum vero archiepisco-
pus a Fritherico nihil imperaret, conuentum publicum Sufati anno 1225 men-
chiepi-
se nouembri indixit. Eodem Frithericum euocauit. Sed eo in congresu, cum scopo oc-
archiepiscopus causam Essendienensis monasterii constanter ageret, comes de archie-
piscopi acerbitate queri, et communicato confilio cum Arnibergensi, Tecklenburgico a. 1225.
aliisque comitibus coniuracionis confilia in necem archiepiscopi agitare coepit.
Soluto ergo Sufati conuentu, in quo nihil confici poterat, archiepiscopus altero
die in viam se dedit, Swelmensem ecclesiam in diocesi sua consecratus; Frit-
hericus vero, vt conceptam animo definationem eo sagacius tegeret, archiepi-
scopum abeuntem cum aula comitatu deducit et blando aliquandiu colloquio de-
uinquam comitatu, promittens ad hae, se Engelberto Norinberge in comitiis
imperi praeceps futurum, vt omnis iste disceptatio, ipsum inter atque ecclesiam
Essendienensem coorta, principum iudicio componeretur, donec in angustias locum-
que insidiarum peruentum esset. Heic coniurati, signo dato, omnes uno impe-
tu ac strictis gladiis in archiepiscopum inuolant, perfoisse eius latere, alias su-
per alium ictus ingeminat, quibus adeo corpus Engelberti laceratum, vt vix locus
vulneri amplius superefset. Refert ita rem fides Annalium MS. in archivio
Corbeiensi. Ad tantam facinoris acerbitatem vindicandam acceleratur cleri con-
uentus, moderante ceterum archiepiscopo Treuirense Theodoro, delectusque
XV nouembri Bonnense praepositus Heinricus, ex nobili Mollenarckiorum dyna-
stiarum familia ortus, qui via thronum archiepiscopalem condescenderat, cum, ad
voces Coloniensium, vindictam poscentium, se ultorem fore, iuraret. Colonia
ergo relieta, Francofurtum ad regis colloquium aduolans, corpus Engelberti duo-
bus abbatibus deferendum commisit, illudque visendum obtulit Regi ac princi-
pibus. Turbarus fuit rex obtutus. Extinctum planxit archiepiscopum, proscriptio-
nemque comitis Fritherici, in Norinbergensi conuentu promulgatam, reno-
vauit, comitis damnati hereditariis bonis ad fiscum redactis, ac feidis ei abiudi-
catis. Ita etiam abbatia nostra Corbeiensis duos vini carros ex vinea, ad Kestet-
rich sita, quos dictus Frithericus comes de Isenberg in feudo ab ea tenebat, recu-
perauit. Rem indicat ultimum diploma. Sed letis haec erat calamitas. Gra-
uiora mala Frithericum comitem confessabantur. Heinricus enim Mollenarckius De misera-
ro interi-
Moguntiam descendebat cum Engelberti corpore, ubi Conradus, sedis apostolicae tu Frithe-
legatus, Frithericum comitem, et quotquot aut in societatem latrocinii venerant, ana-
themate percussit. Quam sacri fulminis sententiam per Magdeburgensem, Tre-
uirensem, Bremensem, Moguntinam ac Colonensem metropoles earumque dic-
tis de I-
senberg.
celes promulgari ipse mandauit, cereis per omnia templa ad criminis detestatio-
nem per singulos dies dominicos extintis. Heinricus vero maximum copiarum
deleictum instituit, euocatis ad arma, quotquot aut federe (inter quos et Corbei-
ensis abbatia erat) aut iure clientelari Colonensi ecclesie obnoxii erant. Post-
quam magnus exercitus ad Rhenum erat collectus, itum id ad castra Fritherici ex-
pugnanda, qua funditus euersa et solo æquata, oppida vero et villa ferro flam-
maque deuastata sunt. Frithericus autem, ex quo vagus proscriptusque se Romanum

Ab anno isti testes fuerunt *marcale* (I) reinold helmdac horid et alii XVI. igitur ne
826 vsque huius traditionis aliquid imperfectum remaneret iussit praedictus e[st]ic come[n]s
853 im-
perante
Hludo-
uico et

suos

cum fratribus *Conrado Mindensi*, *Theodorico Monasteriensi* atque *Engelberto Osnabrugensi* episcopis contulerat, purgaturus et peroratus causam suam in tribunali Romano. Cum illie patrocinii nihil reperisset, *Leodium* venit, vbi, a *Baldutino* milite de *Geneff* agnitus, inuitatusque ad hospitium, inter *Leodium* et *Hutum* capitur, ac festo S. Martini captius *Coloniam* adducitur, XVIII. kal. decembris a. 1226 extra urbem dicitur vincitus, et in monticulo ante portam Seuerini in terram delicitur a carnificibus, quibus singula membra frangenda obtulit. Brachia eius, crura, et dorsum sexdecim ictibus contusa sunt. Ictus hos tam patienti animo comes pertulit, vt nec gemitu nec voce signa doloris ederet. Laceratum corpus funibus in teneam rotam, in qua usque ad matutinas preces ipse viuus habuit, protractum fuit. Nihil aliud a populi circumfusi multitudine perit, nisi ut supremum numen precibus suis ipsi propitium redderet. Quae eius vox insitata omnium commiseratione excepta fuit. *Vxor Fritherici nostri, Margaretha*, haud multo post fuit subita morte extincta, repertumque eius cor continuo doloris pulsus ita attenuatum, vt fabae vix magnitudinem excederet. Erat autem illa *Margaretha* soror *Henrici*, ducis *Limburgi*, qui *Theodorici*, nepotis sui ex forore, tutelam suscepit. Quoniam paternae arcis destructae erant, nouum is *Theodorico* castrum ad *Lenam* fluvium in Westfalia intra comitatum *Marcanum* construxit, idque *Linburg*, seu *Nuenlinburg*, vti lati distinctor in diplomate allato appellatur, nominavit. Omnes vero recentiores historici fabulati sunt, *Henricum ducem de Limburg* castro novo a ducatu suo *Limburgico* nomen indidisse, atque *Limburgum* appellasse, rati. *Linburg* vero denotat nihil aliud, nisi castrum, ad *Linam* fluvium situm. Sator autem fuit *Theodoricus* ille, de *Nuenlinburg* dictus, stirpis comitum de *Limburg* et *Bronchorst* in *Styrum* nec non dominorum de *Wisch*, *Borkeloë* et *Gehmen*, adhuc florentium. Inter haec memoratum dignum esse censemus, diploma *Conradi* archiepiscopi *Coloniensis* datum esse ad annum 1247. VII. idus Aprilis in castris apud *Salicem*. Quemadmodum enim ex eo contra Rittershusium sequi viderunt, *Gerhardum Montensem* et *Iuliacensem* comitem, patrem *Adolfi*, qui has litteras sigillo instruxit iam ante annum 1247 esse mortuum: ita data occasione recordamur quoque belli, quod eo tempore inter *Simonem* episcopum *Paderbornensem* et *Coloniensem* archiepiscopum exarsit, cui impliciti quoque erant, vti ex hoc diplomate patet, et *Nuenlinburgensis* et *Montensis* comites. *Simon* nempe episcopus *Paderbornensis* oppidum sua diccessis, hodie *Saltzkoten* dictum, fossis, vallis, et muris cinxerat, translatis in illud tribus adiacentibus villis *Habringhusen*, *Vilbusen* atque *Hohenrod*. Quoniam vero archiepiscopus in finibus ducatus *Westfalia*, quem ex *Heinrici Leonis* patrimonio eius decessores acquisuerant, munitiones, sine consensu suo exstructas, patinolebat, idcirco oppidum *Saltzkoten*, a *Simone* episcopo præmunitum, everti iussit, quod eo tempore eo facilius factu erat, quod *Fridericus caesar*, omisso Germaniae cura, in Italia tumultuarerat, vietusque a federatis Longobardæ populis in Apuliam ad captanda oria ac ad frumentum deliciis discesserat, licet simul imperium *Conradum* inter et *Henricum* regem intestinis bellis discepseretur. Cum igitur episcopus *Simon* munitionem diruere nollet, archiepiscopus prope Westfalianam totam conciuit in arma. Ut vero potentiores principes facile debiliорibus pares sunt opprimendis, ita episcopus archiepiscopo locum tradere, atque ad destruendam munitionem coactus est. Sic nec vola nec vestigium muniti vii resedit. Sopita est lis ad VIII idus Aprilis 1247 arbitris *Oitono Monasteriensi* electo, atque abbe Corbeiensi *Hermannu*, qui sigilla sua compositionum litteris adiunxerunt.

(I) *Marcale* an nomen est viri? an dignitatis? Si posterius, an Reinold ille Marcale fuit et cuius?

(K) Attende ad ritum Germanorum antiquissimum.

De ob-
dione
oppidi
Saltzko-
ten.

suos (L) ita uocatos gherlo et osso unde isti sunt testes adalbert ghunteri gubernante Corbeiam Wario.

§. 134.

Tradidit baddo pro anima filii sui uuendilag quidquid habuit in *algereshus* (M) testes abbi bern thanco alfinc nithard maynhard.

§. 135.

Tradidit abbi pro remedio animae matris sua quidquid habuit in *heppium* (N) testes baddo bern barno tanco alfinc nithard maynhard.

§. 136.

Tradidit redhard pro anima fratris sui *billings* (O) in *cogbarden* (P) in campis et filiis quidquid habuit suitger testis eisulf horid brunold et octo alii.

§. 137.

Tradidit bunico pro remedio animae thiadbern in *pago ambergi* in villa *upftedi* (Q) quidquid ipse thiadbern ibi possederat testes suitbold uido friduuuard maynric auen et alii VII.

§. 138.

De ministeriali-
bus comi-
tum tem-
pore Ca-
rolingi-
corum.

- (L) Insigniores comites iam tempore Carolingiarum suos habuisse ministeriales, ex hoc loco patescit.
- (M) *Algereshus* erat, testante Registro nostro, in *pago Ittergoz*. Intelligimus ergo, designari per hanc villam vicum *Alleringhausen* in principatu Waldeccensi eiusque De villa præfectura Eisenberg.
- (N) *Heppium* villam itidem Registrum nostrum refert ad pagum *Ittergoz*. Cum vero in codem principatu Waldeccensi eademque in præfectura Eisenberg ad fluuium Hep- dietum die *Aar* inueniatur vicus *Eppen*, Eschenbeck inter et Schleidern situs, plu- eundem vicum significari arbitramur. Addita fuit littera H ex more istius seculi. Probabilissime idem vicus liberis Baronibus de Eppen, in castro Reckenberg ad riuum dictum die Orche in principatu Waldeccensi habitantibus, qui præstan- tissima feuda tenent ab ecclesia Corbeiensi, cognomen conciliauit. Ex villa il- lius sita iam supra §. 104. not. (I) collegimus, *Abbium* seu *Abbonem*, qui in ea- dem villa *Heppio*, quidquid habuit, donauit, ad familiam Widekindeam spectasse. An vero *Baddo* (§. 134.) frater eius seu consanguineus fuerit, incomptum mihi est. Illud videtur probabilissimum, binas has traditiones, §. 134. et 135. recensitas, vno die fuisse peractas, quia *Baddo* eosdem testes, quos *Abbi*, ad- hibuit.
- (O) De *Billingo* eiusque fratre *Redhardo*, ad stemma Billunganum pertinenibus, vide De *Bil-*
supra §. 104. not. (W). *Redhardi* vero nomen videtur illud Rudrati. *Billing* lingo.
ergo noster non potest esse Billunc, in *Tradit. Fuldenf.* occurrens. *Rudratus*
enim mortuus erat ante Billingum. Noster itaque Billingus est nominandus ter-
tius.
- (P) *Cogbarden* villa erat in *pago Wikanaelde*, testante nostro Registro. Denotatur
Kaier, locus Principatus Wolferbuttelani, filiæ Hils in præfectura Grenensi
adiacens.
- (Q) *Pagum Ambergi* fuisse in episcopatu Hildesiensi, et quidem in regione præfectu- De pago
ra Bindelagensis et Woldenbergensis, certum est, et ex hoc loco potest demon- Amber-
strari. Nomen eadem regio usque in hodiernum diem retinuit ita, ut etiam go-
eius tractus rusticis colonos in dem Ommergau et Ommerthal adpellent. No-
men